

POVLTAVSKÁ STEZKA – 30. září 2022

DOPRAVA: autobusem č. 390 ze Smíchovského nádraží do Třebenic

DÉLKA TRASY: cca 9 km

NÁROČNOST: trasa středně náročná, pěšina vede místy vysoko nad Vltavou

Posázavskou stezku jsme prošli v různých ročních obdobích – za jarního počasí, kdy se příroda probouzí, ve slunném létě i na podzim, kdy jsme se brouzdali zlatavým listím. Pokaždé to byla procházka, na kterou se hezky vzpomíná. Tentokrát se nabízela atmosféra končícího léta. Avšak deštivé počasí posledních dnů bylo asi příčinou, že se nás tentokrát sešlo u autobusu pouze dvanáct. Škoda, předpověď počasí na pátek byla příznivá a dokonale vyšla. Věřím, že nikdo nelitoval. Provázelo nás příjemné počasí – sluníčko svými paprsky nešetřilo, a tak část oblečení postupně končila v batůžcích.

Z autobusu č. 390 jsme vystoupili v Třebenicích a vydali se směrem dolů k Vltavě, kam jsme sestoupili po 233 schodech. Cestou jsme se zastavili u sochy sv. Jana Nepomuckého, abychom udělali společnou fotografii. Poté jsme se vydali dál po zelené TZ na trasu Povltavské stezky do Štěchovic. Na malou chvilku jsme ještě postáli pod monumentální hrází Slapské přehrady a pokusili si představit stav při povodni, kdy nestačila propust' přehrady na odvod povodňové vlny a voda přetékala přes korunu přehrady.

V dobré náladě a bez úrazu jsme prošli celou devět kilometrů dlouhou a místy značně náročnou stezku. Po deštích byly některé úseky kluzké, a především v místech, kde trasa prudce klesala nebo byla úzká a po druhé straně pěšiny byl téměř kolmý spád k řece Vltavě, bylo třeba velké opatrnosti. Na několika místech jsme přelézali popadané stromy. Bylo v tom hodně romantiky – skalnaté terasy, letecké pohledy na řeku, zrcadlící se skaliska na hladině Vltavy, stylové chaty na skalnatých výběžcích na obou stranách řeky a okolo bujná příroda a

ten vzduch!! Náš zrak se dotkl i zajímavých technických staveb – na dosah jsme měli hráz Slapské přehrady a před koncem trasy jsme spočinuli přímo nad hrází přehrady Štěchovice, kde je, kromě přehradních vodních turbin, umístěna i přečerpávací elektrárna. Stáli jsme na můstku nad mohutným potrubím vedoucím na vrchol svahu Homole, kde se nachází vodní nádrž, kam se voda přečerpává, aby se pak její spád využil pro výrobu „špičkové energie“.

Cestou jsme se mohli zastavit u dobře koncipovaných informačních panelů [Naučné stezky Svatojánské proudy](#), které upozorňují na zdejší přírodní zajímavosti, informace o [voroplavbě](#)

a přehradách. Malý kousek před Štěchovicemi neušel naší pozornosti architektonicky zajímavý kostel, který prošel v současné době opravou, a na jehož věž byl nedávno osazen nový zvon.

Po čtrnácté hodině jsme byli na konci trasy na autobusovém nádraží ve Štěchovicích, kde naše putování skončilo. Autobusy do Prahy jezdí každých deset minut, a tak nám zbyl ještě čas na malé občerstvení v přilehlé hospůdce.

Honza Šiml